

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (judecător: Pulbere Ruxanda)

Dosar nr. 2rc-149/19

D E C I Z I E

11 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Guzun
Virgiliu Buhnaci și Liuba Pruteanu

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de SC „Midas Grup Imobil” SRL împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 aprilie 2019, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SC „Midas Grup Imobil” SRL către SC „OWL Trans” SRL cu privire la încasarea datoriei,

c o n s t a t ă:

La data de 29 martie 2019, SC „Midas Grup Imobil” SRL s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către SC „OWL Trans” SRL prin care a solicitat:

- încasarea datoriei în sumă de 400000 lei,
- încasarea dobânzii de întârziere de 1669,86 lei,
- compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1669,86 lei.

În scopul asigurării acțiunii, reclamanta în temeiul art.177 din Codul de procedură civilă, a cerut aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului în limita valorii acțiunii de 401613,69 lei pe bunurile și mijloacele bănești ale pârâtei, inclusiv a celor care se află la alte persoane, interzicerea pârâtei și altor persoane să săvârșească anumite acte ce țin de micșorarea patrimoniului acesteia.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 aprilie 2019, cererea privind asigurarea acțiunii a fost respinsă.

La data de 08 mai 2019, SC „Midas Grup Imobil” SRL a contestat cu recurs încheierea primei instanțe, solicitând casarea acesteia, soluționarea problemei în fond, cu admiterea cererii privind asigurarea acțiunii.

În motivarea recursului, recurenta a calificat ilegală și neîntemeiată încheierea instanței de fond, or, aceasta consideră evidentă temeinicia aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului în limita valorii acțiunii pe bunurile și mijloacele bănești ale pârâtei, inclusiv a celor care se află la alte persoane,

interzicerea pârâtei și altor persoane să săvârșească anumite acte ce țin de micșorarea patrimoniului acesteia, la caz fiind prezent pericolul cauzării unui prejudiciu în lipsa aplicării măsurii de asigurare.

Totodată, menționează că la examinarea cererii de asigurare a acțiunii, instanța urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul și temeiul acțiunii principale, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea crea obstacole în privința executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Mai mult ca atât, reține că aplicarea măsurii de asigurare este justificată de pericolul imposibilității executării hotărârii judecătorești, or pârâta se află într-un litigiu civil, are datorii, se eschivează cu rea credință de la achitarea acestora, anterior a mai existat un alt litigiu dintre SRL „Costandirox” și SC „OWL Trans” SRL care s-a finalizat cu admiterea integrală a acțiunii, circumstanțe care demonstrează contrar aserțiunilor instanței de fond riscul imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești, motiv din care concluzia instanței de fond este una neîntemeiată.

Astfel, consideră că instanța a omis să verifice toate circumstanțele expuse în hotărârea explicativă a Curții Supreme de Justiție, fapt ce denotă că actul judecătoresc contestat este unul nefondat și ilegal, lipsit de o motivație în sensul art.6 al CtEDO.

Invocă recurentul că în temeiul art. 174 CPC la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea acțiunii se admite în orice fază a procesului, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunilor ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Astfel, consideră că examinarea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare nu a fost realizată în deplină conformitate cu prevederile legal procesuale și scopurile pentru care a fost instituită, caz în care instanța de fond a examinat această chestiune superficial, or în prezenta speță au fost identificate elementele unei eschivări a pârâtei de la executarea unei eventuale obligații ce ar rezulta odată cu pronunțarea unei eventuale hotărâri judecătorești .

În conformitate cu art.426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind cererea de recurs și materialele dosarului, Colegul Civil consideră recursul ca fiind întemeiat și pasibil de a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

În conformitate cu prevederile art. 174 alin. (1) CPC la cererea participanților

la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Conform prevederilor art. 175 alin.(1) lit. a), alin.(2) CPC, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane. Judecătorul sau instanța poate aplica, după caz, și alte măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Întrucât asigurarea acțiunii civile constă din limitări, interdicții sau obligații dispuse în mod operativ de către judecător sau instanță măsurile de asigurare a acțiunii civile trebuie aplicate cu deosebită atenție ținând cont de următoarele reguli de procedură: scopul asigurării acțiunii trebuie să fie invocat și justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare.

Colegiul reiterează dispozițiile art.174 CPC, potrivit căruia legislatorul enunță o singură motivație de a cere asigurarea acțiunii civile, și anume, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Conform prevederilor art.8 alin.(1) și (2) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile.

În conformitate cu art.9 alin.(1) și (2) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

În speță, Colegiul a constatat că la data de 29 martie 2019, SC „Midas Grup Imobil” SRL s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către SC „OWL Trans” SRL prin care a solicitat:

- încasarea datoriei în sumă de 400000 lei,
- încasarea dobânzii de întârziere de 1669,86 lei,
- compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1669,86 lei.

În scopul asigurării acțiunii, reclamanta în temeiul art.177 din Codul de procedură civilă, a cerut aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului în limita valorii acțiunii pe bunurile și mijloacele bănești ale pârâtei,

inclusiv a celor care se află la alte persoane, interzicerea pârâtei și altor persoane să săvârșească anumite acte ce țin de micșorarea patrimoniului acesteia.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 aprilie 2019, cererea privind asigurarea acțiunii a fost respinsă.

La data de 08 mai 2019, SC „Midas Grup Imobil” SRL a contestat cu recurs încheierea primei instanțe, solicitând casarea acesteia, soluționarea problemei în fond, cu admiterea cererii privind asigurarea acțiunii.

Raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul consideră că concluzia instanței de fond este una neîntemeiată, reieșind din următoarele raționamente.

În acest context, Colegiul constată că potrivit pretențiilor formulate în cererea de chemare în judecată, obiectul acțiunii îl constituie încasarea sumelor în mărime de 401613,69 lei, ce reprezintă un interes general important, care urmează a fi asigurat conform rigorilor legii, or, restitutio ad integrum, ține de esența litigiului și în acest sens pretențiile reclamantului vizează sumele de bani, iar măsura de asigurare a acțiunii reprezentând în esență o modalitate de conservare a situației, până la examinarea în fond a acțiunii, fără a se intervine în raporturile juridice, realizate până la dispunerea măsurii de asigurare a acțiunii.

Astfel, în circumstanțele speței, neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra mijloacele bănești ale pârâtei, în limita valorii acțiunii de 401613,69 lei, poate duce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii înaintate, existând riscuri vădit iminente de cauzarea de daune, ce rezultă din raportul litigios dedus judecății, or, caracteristicile particulare ale obiectului litigiului, invocate de către reclamantă în instanța de fond și care se regăsesc în materialele pricinii denotă fără echivoc existența riscurilor aferente acestora în sensul înstrăinării sau dispariției în alt mod a obiectului litigiului, nefiind posibil de eliminat decât prin dispunerea aplicării măsurii de asigurare a acțiunii.

În acest context, Colegiul reține ca fiind incorectă soluția instanței de fond în vederea respingerii cererii privind asigurarea acțiunii, dat fiind necesară aplicarea acestora, necesitate determinată de particularitățile obiectului litigiului în sensul invocat de către reclamantă, constatarea căruia urmează a fi realizată în procesul de examinare a cauzei în fond.

În conformitate cu art. 174 CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Astfel, Colegiul reține că la stabilirea necesității aplicării măsurilor de asigurare instanța verificând raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii, dacă există periculum in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare), asigurarea unui echilibru între interesele părților cointerestate, preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare, în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare, instanța de fond a emis soluția greșită.

Prin urmare, argumentul recurenței cu referire la faptul aplicării incorecte de către instanța de fond a prevederilor legale, Colegiul civil îl apreciază drept unul întemeiat în condițiile în care circumstanțele speței în cumul cu cadrul legal prevăd temeinicia acestuia.

Din motivele sus-menționate, instanța conchide că, în speță, se impune aplicarea măsurilor de asigurare, care corespunde și scopului reglementat de legiuitor în art.174 CPC, motiv pentru care Colegiul va admite recursul, va casa încheierea instanței de fond și va soluționa prin decizie problema respectivă, prin emiterea unei încheieri noi de admitere parțială a cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În conformitate cu art. 424 alin. (1), art. 426 alin. (3), art. 427 lit. c), art. 428 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de SC „Midas Grup Imobil” SRL.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 aprilie 2019, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SC „Midas Grup Imobil” SRL către SC „OWL Trans” SRL cu privire la încasarea datoriei, și se emite o încheiere nouă, prin care:

Se admite parțial cererea înaintată de SC „Midas Grup Imobil” SRL cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Se aplică sechestrul pe bunurile și mijloacele bănești ale SC „OWL Trans” SRL, IDNO:1017600053159, cu sediul juridic, mun. Chișinău, str. Kogălniceanu Mihail 66, ap. 3, inclusiv a celor care se află la alte persoane în limita valorii acțiunii de 401 613, 69 lei, până la etapa în care eventuala hotărâre emisă pe caz va deveni definitivă.

În rest, cererea de asigurare a acțiunii se respinge ca neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă din data emiterii.

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Guzun
Virgiliu Buhnaci
Liuba Prutianu